WASHINGTON D C

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Телефон: HEnderson 4-0807 4-0237
Тел. УНС: HEnderson 4-1016

РІК LX. Ч. 240. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 11-го ВЕРЕСНЯ 1952. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS No. 240. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 11, 1952. VOL. LX.

МОЖЛИВІ ДОСВІДИ З ВОДНЕВОЮ БОМБОЮ БІЛЯ ЕНІВЕТОК

Вашингтон. — Департамент оборони й Комісія Атомової Сили проголосили що коло острова Еніветок на середині Тихого океану відбудеться цеї осени ціла низка досвідів з новою атомовою зброєю. В оповістці сказано, що це буде досвід „для розвитку нових родів атомової зброї". Не зважаючи на таку коротку оповістку, поширилися вісті, що там відбудуться вступні проби з деякими формами водневої бомби, яка, як звісно, перевищає тисяч разів силу атомової бомби. Досвід буде переводити „Об'єднана Сила Завдання 132", яка почала свою організацію ще минулої зими під головством генерал-майора Персі В. Кларксона. В оповістці сказано, що „тільки урядові спостерігачі Злучених Держав і члени випраби будуть брати участь у цих досвідах". Це значило б, що чужинні спостерігачі, включаючи й британських знавців, будуть виключені від участи в цих вправах.

З нагоди появи цеї оповістки пригадують, що знавці атомових справ на пресовій червні 1951 р. твердили, що остання серія атомових досвідів на Еніветок, що відбулася попереднього квітня й травня, причинилися зовсім певно до „можливого розвитку" водневої бомби' як теж і до „покращання інших родів атомової зброї". Крім широко розголошуваних досвідів на Бікіні, всі інші проби з американськими стратегічними атомовими зброї були переведені на Еніветок. Недавні проби з малими винаходами атомової зброї були переведені на французькому полі коло Лас Вегас у стейті Невада. Водночас із появою найновішої оповістки про нові досвіди на Еніветок, виявлено, що чотири члени Комісії Атомової Сили дістали інструкції від Стратегічної Повітряної Команди з Омага, Неб., як приготовитися до удаваного скинення „незвичайної" атомової бомби на полях Еглін, у стейті Флорида.

Айзенгавер підтримує всіх республіканських кандидатів без розбору

Індіанаполіс. — Ген. Двайт Д. Айзенгавер, республіканський кандидат на президента, видав заклик до виборців, щоб вони не щадили труду для вибору сен. Вільяма А. Дженнера і всіх інших кандидатів на республіканському списку, бо тільки таким способом можна позбутися адміністрації „підпалювачів заліза, фальшивих докторів і грабіжників, що втратили обличча". Підтримка для Дженнера помітна тим, що цей сенатор назвав Айзенгаверового приятеля, ген. Маршала „живою брехнею" і „фронтовиком для зрадників". Ген. Айзенгавер негайно потім боронив Маршала, що був під час другої світової війни головою генерального штабу американської армії, а пізніше секретарем стейту. В обороні Айзенгавер сказав, що Маршал це „досконалий взірець патріотизму". Під час відвідин Айзенгавера в Індіанаполіс Дженнер стояв на чолі комітету для привітання Айзенгавера, їхав разом з ним до залі зібрання в університеті Батлера, і там представив його зібраній публіці.

Промовляючи до 16,000 зібрання Айзенгавер не тільки натавкував теперішню адміністрацію, називаючи її „урядом старців і машин", але теж виступив проти теперішнього демократичного кандидата, губ. Стівенсона, закидаючи йому, що він „вживає кожного трюка, підшуканого в книжках, щоб залишити себе з тенет теперішньої адміністрації". Дальше вжив Айзенгавер такого аргументу проти Стівенсона: „Коли вибраний наступник не хоче мати частки в наслідстві, то чому маємо ми її перебирати?" — З Тексасу наспіли звідомлення, що тамошня стейтова конвенція Демократичної партії вирішила голосувати на Айзенгавера, хоч ім'я Стівенсона появиться на правильнім списку Демократичної партії. З Мілвокі, у стейті Висконсін звідомляють, що при республіканських правиборах найменовано поновно кандидатом на сенатора Джозефа Мек Карті, проти якого йшла загальна агітація, бо він неперебірливо очорнював своїх противників.

Переведено вибори до Конгресу у стейті Мейн

Портленд, Ме. — Республіканські кандидати вийшли переможно в цьому традиційно республіканському стейті при виборах до Конгресу. Сенатором обраний теперішній губернатор Фредерік Дж. Пейн а крім того обрано трьох конгресменів. Покищо виборчі обчислення ще не скінчені однаке вже тепер виявляється, що кандидати дістали відсотково менше голосів ніж попередніми роками. Це вказує на послаблення республіканських сил у цьому стейті. Багато республіканських виборців стримались від голосування тому, що вони були прихильниками кандидатури сен. Тефта на президента. Вибори на президента відбудуться в правильнім часі, тобто в листопаді.

ПРЕЗИДЕНТ ВИБИРАЄТЬСЯ НА ВИБОРЧУ АГІТАЦІЮ В ЖОВТНІ

Вашингтон. — Нові подробиці з плянованої президентом подорожі на передвиборчу кампанію стали вже відомі. Він мав би виїхати в другій половині жовтня з промовами до Пенсильвенії, Ню Йорку і стейтів нової Англії на східньому узбережжі. Урядово проголошено тільки пляновану Труманом подорож на відкриття греблі Голодного Коня у стейті Монтана, 1 жовтня. Очевидно, що подорож він буде пристанавати на різних станціях для виголошування коротких промов, як це він робив попередніми часами. Поінформовані демократичні провідники кажуть, що щойно після повороту з заходу будуть складені точні пляни подорожі на схід. Посадник міста Пітсбурга, Дейвид Лоренс, кількакратно прохав президента, щоб він відвідав околиці твердого вугілля, мабуть, місто Скрентон, у Пенсильвенії, як це він зробив у 1948 р. Стало відоме, що голова Краєвого Демократичного Комітету, Стівен А. Мічел, відбув конференцію в Білому Домі в справі виборчої кампанії, однаке він ще не опублікував нічого з цієї розмови. Він сказав тільки, що після промов Стівенсона в Денвер і в інших містах на заході, можна мати певність, що демократи вийдуть переможно при найближчих виборах.

СТІВЕНСОН ОСТЕРІГАЄ АМЕРИКУ ПЕРЕД НЕБЕЗПЕКОЮ В АЗІЇ

Сан Франсіско. — Губ. Адлей Стівенсон, почнаючи свою тридневну подорож по Каліфорнії, виголосив до 1,200 слухачів, зібраних в Пам'ятковім Будинку Воєнних Ветеранів промову, у якій звернув увагу на „поважну небезпеку, яка грозить Америці" в Азії і остеріг, що комуністи можуть зосередити там свою дію в переконанні, що Далекий Схід це „ключ до світової сили". Присвячуючи більшу частину своєї промови азійським справам, губернатор твердив, що в Європі плян Маршала „приніс помітну поправу в політичних і економічних стосунках" і що Організація Атлантійського Пакту розбудову сильну „оборонну систему", однаке попередив, що Европа ще не вільна повнотою від підривної дії унутрі або від нападу з закордону, хоч така забезпека вже показується на обрії.

Переходячи до азійських справ, Стівенсон признав, що політика американського уряду була правильна, якщо йде про оборону Азії, доражджував терпеливість у вичікуванні добрих вислідів такої політики і заповів, що Корейська війна буде вважатися колись у майбутньому „за зворотну точку в історії".

Промова губернатора з азійських справ була витримана в політично-науковім тоні. Промовець пригадав на обманливі обіцянки комуністів для підбиття цілих народів під свою тиранію, і ствердив, що ці обіцянки в Європі не мають такого значення як в Азії, де стихійний вибух національного Совєти вміли використати для своїх цілей. Однаке, якщо йде про минуле, то нема потреби зосереджувати уваги на те, що вже сталося, а подумати, як забезпечити тепер Індію від комуністичної тиранії. Значну частину промови присвятив Стівенсон на можливість переговорів з Совєтами у справі „співіснування", кажучи, що змагання до співіснування комуністичного ладу побіч системи вільних народів не можна вважати наївне прийняття такого стану, який заіснував зараз. Тепер іде змагання між тиранією й вільним світом мирними засобами. Серед того приходить до переговорів — можливе, що про компроміс, однаке не „апізерство", але „я ніколи не відступлю від переговорів, якщо вони причиняться до забезпеки світового миру". — Промова Стівенсона зробила велике враження на слухачів. З уваги на її значення, деякі кореспонденти зробили закид демократичним провідникам, що вони не виставилися більшої залі щоб дати нагоду почути її численній публіці, однаке дістали вияснення, що не було в Сан Франсіско більшої залі під рукою. Крім того саме в цій залі губернатор почав свою політичну кар'єру, коли в 1944 р. брав участь в складанні чартеру ОН.

Голова У.К.К. підтримує концепцію „визвольної політики" ген. Айзенгавера

Вашингтон. — У зв'язку з публічною заявою республіканського кандидата на президента ген. Двайта Айзенгавера, в користь американської „визвольної політики" у відношенні до Совєтського Союзу, за зокрема у зв'язку з його заявою, що Америка не може мати „чистого сумління" як довго поодинокі народи караються в совєтській неволі, голова Українського Конгресового Комітету, проф. Лев. Добрянський, вислав Айзенгаверові телеграму, в якій всецілю підтримує та заохочує такий зворот в американській закордонній політиці. „Ваше сміливе проповідування реалістичної закордонної політики визволення народів відносно поневолених народів в совєтській імперії не зможе не викликати повної підтримки з боку всіх американців, які знають дійсність за залізною заслоною в Европі і Азії" — твердить проф. Добрянський, пригадуючи в дальшому положення українського та інших поневолених народів і їх змагання до волі. Зміст телеграми проф. Добрянського передали деякі американські газети, при чому ню-йоркська „Геральд Трибюн" намагалася представити телеграму тенденційно не як підтримку політики, тільки кандидатури ген. Айзенгавера.

Кличуть учителів на слідство в справі комунізму

Ню Йорк. — З доручення стейтового департаменту виховання „міська шкільна рада проголосила, що учителі, які належали до Комуністичної партії а потім покаялися, не будуть прогнані з своїх посад. Інакше треба буде поступити з тими учителями які дальше залишилися в комуністичних ячейках, що їх виявила колишня їх організаторка, др Белла В. Дод перед сенатською комісією внутрішньої Безпеки, яка переводить слідство над впливами комуністів серед нюйоркських учителів. Дод назвала по імені десять учителів, що належать до Комуністичної партії, які будуть покликані на переслухання, а після того можуть бути поставлені перед департаментний суд. Переслухання відбуваються в будинку окружного суду при Фолі Сквер.

Чіле продовжуватиме добросусідські відносини з ЗДА

Сантіяго, Чіле. — У зв'язку з впертими чутками про заплянований відмову від договору військової помочі та про протиамериканську політику новообраного президента, Карльоса Ібанеза, цей державний муж двічі висловив свої погляди на цю справу. Ібанез заявив, що його країна і далі бажає втримати добрі відносини і загальну співпрацю з ЗДА, так само, як з кожною світовою потугою. — Ця співпраця мусить бути особливо уважна з ЗДА, поскільки обі країни мають однакові інтереси спільного континенту. Одночасно він заперечив чуткам, що ніби він задумує націоналізувати шахти, що знаходяться в приватнім володінні. Генерал Ібанез підтвердив, що він плянує поширити вгляд держави у справи прохарчування, житла і освіти населення країни. — Майбутній президент Чіле, — поминувши своїх 74 роки, виглядає бадьоро і чутки про поганий стан його здоров'я видаються перебільшені. Він дотепно заперечив твердженням частини преси ЗДА про те, що він ніби є гарячим прихильником нацизму і „перонізму". Ібанез рівнож заявив, що він не висловлювався проти, що відновить дипломатичні відносини з СССР.

Мехіко задумує прийняти імігрантів з Італії

Мехіко-Місто. — Справою нової іміграції до Мехіко заінцікавилося Мехіканське фінансове товариство, що створило нового фонд з початковим капіталом 350 тисяч долярів. Товариство задумує спровадити з Італії 10,000 хліборобських працівників. Товариство користується допомогою урядів обох держав, але воно є цілком приватне, вважаючи, що приватна ініціятива може багато сприяти для добра їхньої країни та італійців, яких вони спроваджують з-за океану.

НАГІБ СЛУХАЄ І ПРИКАЗУЄ

Коптійський патріярх Єгипту шепче слова поради ген. Могаммедові Нагібові (справа), який перевів військовий переворот в краю і в останньому став прем'єром та казав очолюваному ним урядові іменувати його генеральним військовим губернатором, розв'язуючи тимчасово всі політичні партії.

АМЕРИКАНЦІ ВЖЕ „МАЮТЬ ДОСИТЬ" СОВЄТСЬКОГО БЕЗПРАВ'Я В БЕРЛІНІ

Берлін. — Американці вже „мають досить" совєтського безправ'я в Берліні і думають „щось зробити", щоб їх припинити — заповів вчора на пресовій конференції . новий американський високий комісар Волтер Донеллі після його зустрічі з совєтським командантом міста ген. Чуйковим. Донеллі насамперед протестував перед совєтським командантом проти совєтської блокади короткого полученя через совєтський сектор між вихідними пунктами алянтських військ та битим шляхом, що веде на захід. Попереднього дня, коли американський і британський військовий відділ намагався дістатися тим вживаним віддавна шляхом до головної дороги, озброєні совєтські вояки заступили їм дорогу та під загрозою вжиття зброї змусили їх завернути і використати інший і гірше полученя. Високий комісар рівночасно домагався від ген. Чуйкова негайного звільнення схопленого свого часу большевиками в американському секторі міста відомого німецького адвоката д-ра Лінзе, даючи совєтському командантові виразно до зрозуміння, що він не вірить в совєтські виправдання, — мовляв вони про це „нічого не знають". Донеллі заявив, що не перестане робити заходи для звільнення д-ра Лінзе, аж доки той не буде повернений назад на те місце, де його схоплено в Західному Берліні.

Американський командант запевняє німців щодо оборони

Франкфурт, Німеччина. — Головний командувач американських сухопутних збройних сил в Европі, ген. Мантон С. Едді, заявив вчора, що алянти, хоч приготовані на те, що на випадок несподіваної совєтської атаки вони — „проміняють терен за „час", але рівночасно запевнив німців, що алянтська оборонна лінія є на східному кордоні Західної Німеччини, а не на ріці Райні. Ген. Едді намагався заспокоїти цим німецьку опінію, схвильовану дещо минуло-тижневими маневрами американських і французьких військ, які властиве вправлялися в обороні Райну. — Крім того, теж головний командувач всіх алянтських сухопутних збройних сил в Центральній Европі, французький маршал Жубен, схвилював дещо німців своєю заявою, що її воєнні вправи мали „реалістичний характер", з чого німці зробили відразу два висновки, а саме, що існує безпосередня загроза війни, та що алянти готові залишити напризволяще Німеччину, — створюючи оборонну лінію на Райні. Ці аргументи вже віддавна використовує німецька соціялістична партія в своїй опозиції до політики теперішнього уряду канцлера Аденауера.

Европа приготовляється до оборони

Франкфурт, Німеччина. — Рівночасно з воєнними вправами американських і французьких військ в Західній Німеччині, в обороні перед сподіваним нападом Совєтів заправляються також армії багатьох інших вільних країн. — Комбінованим воєнним вправам італійської армії і авіяції приглядаються високі старшини інших країн Атлантійського аліянсу. Одночасні вправи для оборони північного кордону перед уявним ворогом почали теж норвезькі війська, а в англійському порті Глесгов почали збиратися величезні з'єднання американської, англійської і канадійської воєнної фльоти, — приготовляючись до найбільших після закінчення другої світової війни маневрів на Балтику та на Північному морі.

Англія звільнить бувшого атомового шпигуна

Лондон. — Повідомляють, що в грудні цього року звільнять з тюрми д-ра Аллана Нунна Мея, бувшого першого зрадника в Англії, який видав тайну атомової зброї Совєтам. Його арештували 1946 року і засудили до десятирічного ув'язнення. Згідно з законом, йому даруватимуть третину кари, бо він добре поводився в тюрмі. Д-р Мей зможе працювати в урядових або приватних підприємствах, але не зможе мати праці там, де міг би знати про тайни, яких вимагає оборона держави. Англійці цікавляться тим як до нього відноситиметься громадянство, і чи він зможе знову відновити товариські зв'язки.

МАСОВІ ПОВІТРЯНІ БОЇ В КОРЕЇ

ВПРОДОВЖ ОДНОГО ТИЖНЯ ЧЕРВОНІ ВТРАТИЛИ 29 ЛІТАКІВ

Токіо. — Від шістьох днів над Північною Кореєю розгоряються масові повітряні бої між з'єднаннями алянтських турболітаків, які охороняють акцію великих бомбардувальників, що засипають бомбами ворожі воєнні об'єкти, та випродукованими Совєтами ворожими турболітаками, які намагаються припинити або бодай послабити активність алянтської авіяції над Північною Кореєю. Ворожі літаки оперують з „протегованих баз" в Манджурії. — Одна з найбільших повітряних битв відбулася вчора, у висліді якої сім ворожих літаків було знищених, а 12 інших важко пошкоджених. Ці останні алянтські успіхи збільшують втрати ворожої авіяції впродовж останніх шістьох днів до 29 літаків збитих і кількадесять пошкоджених. Не зважаючи на ці болючі втрати, комуністичні літаки тепер вже день за днем вилітають із своїх баз в Манджурії та намагаються послабити акцію алянтської авіяції, що завдає ворогові величезних втрат та наносить багато шкоди. Вчорашні бої відбулися під час алянтського налету на ворожу військову академію в Сакчу, положену в безпосередньому віддаленні від ріки Ялу на корейсько-манджурському кордоні. Ця академія вже була раз заатакована з початком липня, але швидкий ремонт і відбудова дали причину до того, що алянти бажали це знищення повторити. Для охорони академії виступило з недалеких манджурських баз коло 150 ворожих літаків, але це не тільки не припинило акції алянтських бомбардувальників, що скинули цілі тонни високоексплозивних бомб на атакований об'єкт, але задало ворогові нових втрат. Тимчасом на сухопутньому фронті продовжувалися запеклі бої за місцеві стратегічні позиції, зокрема на центральній ділянці фронту, де південно корейські війська в рукопашних боях вибили від комуно-китайських військ здобуту ними минулої суботи стратегічну гору.

Кремль перестерігає совєтську армію перед „американськими шпигунами"

Москва. „Красная Звезда", урядовий орган совєтської армії, надрукувала ще одну пересторогу для старшин і вояків тої армії перед „американськими шпигунами і саботажниками", закликаючи їх до найбільшої пильности. Газета „Красная Звезда" знову пригадує американський Акт Взаємної Безпеки та резолюцію Керстена, яка передбачує асигнування 100,000,000 долярів фондів з того Акту на допомогу визвольним рухам поневолених Москвою народів, зв'язуючи це теж з „Америк. Визвольним Центром", на чолі якого стоїть „найстарший шпигун" Роберт Воґелер. Газета домагається, щоби в нову програму комуністичної партії були включені теж найстрогіші постанови про зберігання державних і військових таємниць. Пригадуючи вже вжиття ...

Росіяни „винайшли" також гелікоптер

Москва. — Червоні російські вчені пригадують собі поволі, які то винаходи вони зробили кількадесять років назад. Тепер московський академік Б. Юріев пригадав собі нагло, що він будучи учнем проф. Жуковського, що 1912 р. винайшов гелікоптер. Що це не казка, наводимо дослівно його заяву: „Я, як студент Жуковського, мав успіх 1912 року в побудові однопропелерного гелікоптера". А „Британська Енциклопедія" інформує, що наука теоретично знала про можливість будови гелікоптера ще г 19 віці, але його збудували щойно в 30 роках цього віку, коли англійці, американці, французи й італійці збудували машину, яка могла літати. — і „Енциклопедія" нічого не згадує про росіян.

В Югославії згинуло 90 осіб, як буря перекинула човен

Београд, Югославія. — З Београду під час гарної погоди виїхав порон „Ніс" до передмістя Земуну. Десять мінут пізніше зірвалася жахлива буря, яка змела з покладу всіх пасажирів, що багато з них загинули у бистрих хвилях Дунаю. Деякі пасажири були в кабінах і вони потопилися разом з пороном. Оцінюють, що 90 осіб загинули, а тільки 30 врятувалися при помочі ратункових човнів. Катастрофа відбулася в тому місці, де Сава вливається до Дунаю і де дуже бистра течія.

Шахт прибув до Тегерану

Тегеран, Іран. — Повідомляють, що сюди прибув д-р Ґ'ялмар Шахт, німецький спеціяліст у фінансових справах Ібувш ий президент Райхсбанку під час Гітлерівського режиму. Він прибув як гість іранського уряду і вже мав побачення з прем'єром Мохаммедом Моссадеком. Короткий час його побуту в Ірані вияснюють в той спосіб, що іранський уряд задумує збільшити обіг своєї валюти і хоче почути думку німецького фахівця в цій справі. Шахта знають в Ірані ще з передвоєнних часів.

ЄГИПЕТСЬКІ ПАРТІЇ В ОДНОМІСЯЧНІЙ НЕЧИННОСТІ

Каїро. — Три члени Регенційної Ради підписали закон про земельну реформу та реорганізацію політичних партій. Згідно з законом про земельну реформу поміщики можуть бути власниками тільки 200 акрів землі, а решту мають управляти безземельні і малоземельні селяни. Цей закон запроєктувала армія і вона має бути мілевим кроком до удосконалення земельної справи в Єгипті, де майже вся земля була в руках поміщиків. Закон про реорганізацію політичних партій постановляє, що всі існуючі і майбутні політичні партії мають бути під розсудом міністерства внутрішніх справ. Існуючі тепер партії в Єгипті будуть у „карантині" один місяць і за той час вони мають одати до відома міністерства, яка їхня програма, фінансові джерела та внутрішня організація. Коли покажеться, що якась партія діяти хоче на шкоду держави, то її розв'яжеться. Найбільша єгипетська партія Вафдистів відбула вже свої збори, і тепер провідники її конферують з бувшим прем'єром Мустафою Нагасом, якому заявили, що на зборах вирішено провести негайну чистку партії та співпрацювати зі „славною армією, яка не має жадних інших цілей, як тільки добробут країни".

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage privided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language suppl.)	
На рік	$ 3.00	One year	$ 3.00
На пів року	$ 2.00	Six months	$ 2.00

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЩЕ ОДНЕ ПРОСЯКНЕННЯ

Читаючи американську пресу бачимо вже довший час ім'я д-ра Беллі В. Дод на перших сторінках. Згадують про це ім'я малощо не так сенсаційно, як це було свого часу з Буденцом чи Чемберсом. Дод, бувша комуністка, розкриває тепер перед американським народом комуністичні намагання опанувати навчання в школах при допомозі учителів-комуністів, членів партії, чи симпатиків, або таких лібералів, що в своїй наївности стали знаряддям комуністичних агентів, що не дбають за Америку, а є тільки сліпими виконавцями приказів Москви.

Д-р Белла Дод була довгими роками в проводі Нюйоркської Учительської Спілки, а від 1944 до 1949 року активним членом Комуністичної партії. На початку серпня цього року вона звернулася в пресовім інтерв'ю до нюйоркських учителів з пересторогою щодо комуністичної інфільтрації їхньої станової організації, себто Учительської Спілки. Вона заявила, що членами Спілки є до 1,000 учителів, членів Комуністичної партії, які платять партійний податок. При цьому вона підкреслила, що багато з тих учителів цілком певно не платили б податку, ні не були б членами партії, як би не були під комуністичним терором. „Знаю з мого власного досвіду в партії, що член партії мусить робити те, що йому наказують. Він є членом здисциплінованої, конспіративної групи. Інтерес партії мусить бути завжди на першому місці. А партія є віддана інтересам Совєтської Росії. Як інтерес партії вимагає від учителя-комуніста діяти на шкоду душі й духа дитини, саботувати нашу школу, він це виконає, інакше партія його покарає", заявила тоді Дод пресі. Тепер вона виступила зі зізнаннями перед Сенатською комісією внутрішньої безпеки і подала до загального відома ширші дані про комуністичну інфільтрацію американських шкіл, зокрема у великому Ню Йорку.

Белла Дод стверджує, що на сто мільйонів учителів у Злучених Державах є всього 1,500 членів Комуністичної партії. Та впливи тих учителів-комуністів не можна мір'яти їхнім числом; вони далеко більші. Партія завжди дбає, щоб комуністи займали головно „стратегічні" становища. Звичайно сама партія не бажає собі, щоб у проводі стояли комуністи-партійці. Формальний провід вона звичайно віддає одуреним нею лібералам. Зате секретарство в організації веде вже член партії, як це було в Комітеті для оборони демократії та інтелектуальної свободи, головою якого був визначний антрополог, д-р Франц Боас, людина поступова, що не мала найменшого поняття про те, що діється в організації, якою кермував секретар Мойсей Фінкельштайн, з яким Дод мала завжди до діла як комуністка з комуністом. Дод призналася сама до вини та благала прощення за те, що як учителька перемовила багато учнів стати комуністами. Теж заявила, що щойно тоді, як стала членом партії, вона пізнала, в „яку жорстоку цинічну конспірацію" вона попала, що не зацікавлена ні економічними проблемами Учительської Спілки, ні долею учителів, а виконує тільки те, що є в інтересі Кремля.

Учительська Спілка, яка, за твердженням Беллі Дод, ще далі контрольована комуністами, назвала всі її зізнання ‚старими наклепами та брехнями', порівнюючи її з Юдою, що продав Христа за 30 срібняків. Одначе те, що комуністи мали великі впливи теж і в шкільних справах міста Ню Йорку, є загально відоме учням, що до тих шкіл ходили, як і батькам, що своїх дітей до них посилали. Як здавалося, воно тільки невідоме єдиній владі. Тому добре, що хоч тепер ця справа виходить наверх. Конечно треба приглянутись ближче хоч тепер аґентам Москви, що займають, як виходить уже з самих зізнань Беллі Дод, визначні становища по каледжах та університетах не тільки в Ню Йорку, але в усій Америці.

Зміни в законі про соціяльне забезпечення

В законі про соціяльне забезпечення (Сошіял Секюріті)) зроблено деякі зміни, які увійшли в життя 1. вересня 1952 р. Деякі важніші такі:

1. — Старші, вище 65 років, одержали малу підвишку, пересічно по дол. 5 місячно, яка вперше прийде з платнею з жовтня ц. р.

2. — Вони тепер можуть заробляти по дол. 75 місячно, не тратячи платні із соціяльного забезпечення.

3. — Коли дружина одержуючого платню, має також 65 років, то вона тепер одержує ще половину суми яку дістає чоловік, хоча б вона на соціяльне забезпечення не платила. Значить разом чоловік і жінка одержують півтора платні.

Те саме відноситься до чоловіка якщо жінка його удержує.

4. — Коли забезпечена особа має 75 років, одержує старечу платню, не зважаючи на суму її заробітку.

5. — Вояки, що служили в Американській Армії в часі від 16 вересня 1940 і досі, і які ще служитимуть до 1 січня 1954, одержать признання оплат в соціяльному забезпеченні від дол. 160 місячно, за кожний місяць активної служби.

6. — Вдова як має 65 років, одержує від теперішнього часу вищу платню по чоловіці. На похорон чоловіка дістає його 3-місячну платню за соціяльним забезпеченням.

Слід пригадати також що податники у віці вище 65 років, платять менший доходовий податок. Крім того що не платять доходового податку від платні із соціяльного забезпечення, для них не дол. 600 але дол. 1200 річного прибутку є вільні від федерального податку. Значить, ті що одержують і заробляють ще крім цього по дол. 900 річно, не платять жадного доходового податку.

Микола Барвінський

Наша актуальна громадянська потреба

(Докінчення)

Далі ми мусимо перед всім світом відкрито говорити про ту кривду, яку нам заподіяла Москва, а разом з ним перестерігати вільний світ, щоб і він часом не потрапив в це лихо. Для цього потрібна преса як періодична, так і неперіодична. Української преси ми маємо в ЗДА достатню кількість за винятком фахової преси. Вся наша преса працює не зле, але чи не слід було б нашій пресі додати деякої чітности, відкинути взаємне поборювання (розумна взаємна критика мусить бути) і всю нашу силу спрямувати по відділу зовнішньому на поборювання ворога всього світу й нашого — комунізму і московського імперіялізму, а по внутрішньому відділу — на упорядкування нашого тутешнього життя. Хто цим впорядкуванням мусить зайнятися?

В Україні під совєтською окупацією наша наука перебуває в самих жахливих умовах. Там, за залізною заслоною робота науковця полягає лише в переспівуванні дитирамбів „любимому", „геніяльному" й „овіяному народньою любовію" й т. п. Візьму для прикладу праці Академії Наук СССР. Інститут Економіки 1951 р. Число 7. Журнал — „Вопросы Економіки". Тут натрапляємо на таку „наукову" працю Островітянова: — „Значіння праць товариша Сталіна з питань мовознавства для розвитку економічної науки" (переклад наш). Коли ми переглянемо цю, з дозволу сказати, „наукову" працю, то крім славословій Сталіну ні на що більше не натрапляємо, навіть немає виправдання самого заголовку. Наші еміґраційні наукові установи мусіли б зайнятися вивченням питань, які ніяк не можуть бути переведені там на рідних землях. Відірваним від свого краю, від потрібних джерел, ученим дуже важко переводити свою працю, але кожний науковець мусить пам'ятати, що в міру можливого це треба виконати. Прогалина в українській науці мусить бути заповнена. Але які питання мусять бути опрацьовані в першу чергу? Хто займеться наміченням пляну праць наших декілька наукових установ?

По всім ЗДА нараховується коло 6,000 наших господарських установ, або як їх тут звуть „бизнесів", різних фахів і розмірів, все це розкидане, мало пов'язане між собою. В деяких стейтах робляться спроби до об'єднання бизнесменів, в інших дещо й зроблено, але в цілому ця справа вимагає над собою праці. Наші бизнесмени ніким не обслуговуються і не мають свойого органу. Хто цим мусить зайнятися?

Справа видавнича теж вимагає пильної уваги. Ми маємо видання, які часами містять матеріял, що не зовсім до нашого суспільства пасує і це робиться не зі злої волі видавця, а, вважаємо, — помилково. Хто подасть в даному випадкові пораду видавцеві — порушуючи його свободи сумління?

Ми, коли не всі, то чимала з нас кількість намічаємо повернутися ще додому і очевидно не тільки для того, щоб побачитися зі своїми кревними, або поглянути ще перед своєю смертю на наші рідні місця, з якими пов'язані наші спогади про наше минуле, але й допомогти відбудувати наш край, який зазнав а ще й зазнає лиха від варварського господарювання Москви. Ми, старше покоління, підтопталися і хоча й набралися деякого розуму, але мусимо скоро відійти. Хочемо ми чи ні, а так мусить бути. Все, що живе, мусить померти, але по смерті в нашому поколінні наше життя. На наше місце стає молоде покоління. Це молоде покоління одну частину знань дістає від нас старших, а другу частину по інших школах. Там вдома наша молодь теж дістає знання і ми не можемо кривити душею, бо з власного досвіду знаємо, що знання, яке одержує наша молодь на рідніх землях, є достатні, але ці знання засмічені непотрібними й шкідливими для людства різними теоріями Леніна та Сталіна. На перших порах по скасованні московсько-совєтської окупації, наша молодь з еміґрації мусить вертати додому і спільно з тими, що є вдома приступити до праці. Але яких фахівців і скільки їх нам потрібно буде для різних частин нашого краю? Хто це виявить і скаже?

Можно було б ще й далі перераховувати наші потреби. Наприклад — сьогодня вже актуальна справа організації будинку для старців, що перебувають як тут, так і в Европі покищо. Обмеженність місця нам цього не дозволяє, а тому ми покищо на цьому зупинимося, відносячи це до другого разу і можливо в іншому місці. Все нами наведене наштовхує нас на те, що тут в ЗДА ми мусимо мати орган, який би цим зайнявся. Український Конгресовий Комітет є нашим громадсько-політичним центром. От і при цьому УКК, на нашу думку, мусіла б бути установа, назвім її покищо „пляновою комісією", яка мусіла б бути поділена за секторами і кожний сектор відав би тою або іншою галузою нашої громадської праці в Амерці. Скількість секторів і яке завдання кожного — відносимо до другого разу. Цей орган міг би бути дорадчим для УКК. Очевидно, що всі постанови або рекомендації плянової комісії, після затвердження їх УККомітетом, повинні бути для всіх наших громадян в ЗДА зобов'язуючими лише морально. Але знов же мені можуть закинути, що, мовляв, — водить чоловік утопію. А засоби на все це де взяти? — Це питання другого порядку й теж може бути вирішене. — Але про це іншим разом.

СПРАВЖНІЙ СТАЛІН

В зв'язку із скликанням Конґресу Комуністичної Партії, світова преса намагається здогадатися, що криється за цим потягненням. Вона пробує, проаналізувати ситуацію в СССР і світі, знайти відповідь на питання, чи Сталін піде в тінь, визначивши свого наступника.

Довкруги особи Сталіна створилася леґенда. Мовляв це „людина стальової волі", людина — вічно молода, людина великих принципів і безупинної праці. Рідкі нагоди, підчас яких Сталін сидів близько (ніколи поруч) чужинних дипломатів чи журналістів, ніяк не давали повного матеріялу про особисте життя совєтського диктатора Звідти із таких дипломатично-пресових зустрічей стверджували тільки одне: Сталін має пронизливий зір, є завзятим курцем, має широке, але однобічне знання (головно про політичні справи), залюбки, під час конверсації, — розмальовує безсенсовні фіґури по чистому папері, що завжди лежить перед ним.

Для совєтських громадян — він построховище і предмет найвищої ненависти. — Представлюваний в мільйонах картин, створює уяву високої, гордої, самопевної людини, якої ані час ані події не чіпаються.

Справжнього Сталіна світ досі не знав. — Леґендарний „вождь" світового пролетаріяту" залишався для правовірних комуністів — божищем, для всіх інших — таємницею. І так було донедавна, коли то в пресі світу появилися статті кол. терапіста Сталіна, що скривається під прізвищем Аркадія Свободіна. Аркадій Свободін довший час був терапістом таких визначних комуністичних головачів, як Берія, Орджонікідзе, Маленков і інших, і за їх порукою, він був призначений на терапіста Сталіна, що перебував в більшості в своїй, спеціяльно збудованій, сильно береженій віллі недалеко Сочі.

Там. А. Слободін, мав нагоду пізнати Сталіна без маски. Масуючи його і вправляючи з ним руханку, він мав нагоду приглянутися до найбільш особистого життя червоного диктатора.

Картина, що її описує терапіст, дуже різниться від вражження, що його мається, коли дивитися на портрети Сталіна. В дійсності — він низького росту, похилений старістю, із нерівними жовтими зубами, зжовтілими від нікотини вусом. В його очах — безупинний страх, страх не тільки перед евентуальним атентатом, втратою становища, що він його так довго займає, — але перш усього страх перед природною смертю від старости чи недуги. Обіг його крови майже постійно вищий, як нормально, і він ще більше збільшується, коли прийде якесь невдоволення чи ірітація. Тоді Сталін хапає за свого пульса і домагається негайно свого прибічного лікаря. Оце мірення пульсу він повторює при кожній нагоді, при сніданку і при обіді, підчас конференції з своїми прибічниками, пдчас руханкових вправ, підчас праці над державними справали і перед тим, як покладеться на відпочинок.

Думка його все ще працює справно і швидко, вказівки терапіста він ловив, заки терапіст скінчив свої пояснення. Мова його з сильним грузинським акцентом, коротка і обривчаста, непривітна і суха.

Страх перед недугою, навіть звичайною простудою, в нього величезний. З цього приводу він безупину обприскується різними антисептичними середниками, щоб охоронитися перед бактеріями. Ці антисептики, що їх шпитальний запах сильно неприємний, він старається вбивати перфумами. В наслідку ціле тіло Сталіна видає справжній сопух, що аж завертає голову тим, що з ними він входить в контакт.

Був час, коли Сталін думав, що він зможе осягнути безсмертність. В цьому переконував його проф. А. Богомолець, що працював над „еліксіром життя", який мав продовжувати життя в безконечність, консервувати тіло й духа. Експериментами Богомольця, що були вступили в стадію спроб із живими звірятами, Сталін цікавився найбільш усього і професор мав до нього доступ кожного часу. Ненадійна смерть Богомольця, була найбільшим ударом для Сталіна. Від цього часу Сталін ще більше почав старітися, страх перед смертю ще більше став помітним в його очах, нервозність і пульс досягли меж.

Параліч лівої руки поступав вперед, кожний найменший стукіт, шелест чи звук сповнював його переляком, а вид револьвера робив його прямо недужим. Він щораз частіше почав вживати свого комфортового крісла на колесах.

Живучи в повному комфорті, серед блеску, що затемнює найбільш буржуазне устаткування, із приватними басейна, озером повним риб, килимами, озером повним риб, килимами і найдорогоціннішими мистецькими творами, Сталін має одну велику любов і одну велику ненависть в свому приватному житті: — дочку Світлану і сина Василя. Ніжна і мила Світлана була для Сталіна найкращим ліком, її присутність вливала в Сталіна нове життя, зате, імпертинентський і п'яний Василь — доводив Сталіна до розпуки. Василь мріяв про те, щоб стати наслідником Сталіна, одного разу навіть погрожуючи, що армія його підтримає. Та він не має виглядів на перемогу, він не в найтіснішому кружку головачів червоної імперії, невтаємничений у всі інтриги державного апарату.

А. Свободін твердить, що Сталін має двох двійняків — робітника шкуряної фабрики з-під Москви — Василя Курдиєва і грузинця із Тифлісу Альошу Антідзе. Вони то, на зміну, займали місце Сталіна на мавзолеї Леніна підчас парад на Червоній Площі, в час, коли терапіст масував справжнього Сталіна в його люксусовій віллі біля Сочі.

В 1951 боці, коли оба двійняки занедужали, Сталін мусів їхати до Москви. Там він залишився на деякий час, а Свободіна перенесли до Карлових Варів (Карлсбаду) в ЧСР, де він мав зорганізувати відпочинковий центр для совєтських головачів. Скориставши з нагоди — він втік на Захід і оголосив свої спомини про особисте життя Сталіна, виїмки яких ми тут переповіли.

Здоров'я Сталіна, імовірно, так надщерблене, що він постановив визначити свого наступника і оберігати СССР від кривавої борні за владу, яку сам пережив по смерті Леніна. Це й є, правдоподібно, найважніша причина скликання Комуністичного Конґресу. (МВД).

М. С.

ЩО ДУМАЮТЬ НА МІСЦЯХ?

У зв'язку із скликанням 5 Конґресу Американських Українців, Український Конґресовий Комітет розіслав перед Конґресом своїм Відділам та іншим центральним організаціям обіжника, в якому — просив, щоби Відділи скликали збори своїх членів і взагалі місцевих громадян та поміркували над тим, що можна і треба б робити на місцях і в центрі для добра української справи взагалі та скріплення й пожвавлення українського життя в терені.

Не всі Відділи скликали такі збори та відповіли на обіжника, але, все-ж, певна частина так зробила і відповіді надіслала.

В загальних рисах, ці відповіді — погляди й побажання — знайшли місце в резолюціях 5 Конґресу, одначе — треба сказати, — що багато деталів та чисто конкретних побажань в резолюції не могли увійти з тої причини, що резолюції, як відомо, мусять бути стислі і схоплювати якнайкоротше саму суть речі.

Нижче й ми спробуємо подати, переважно у виїмках, — дещо з тих міркувань та побажань з місць.

Ось завваги з Денвер, Колорадо. (Підписав Голова — мґр. Орест Колтунюк). —

Справа торкається пропаґанди української справи серед американців, що її мали би взяти під увагу не тільки Конґресовий Комітет, а й інші наші установи та окремі люде, які провадять інформаційну роботу в Америці. У відповіді зазначується: „взяти на увагу, як один із середників пропаґандивних серед американців, переклади на англійську мову та друк книжок-спогадів, головно тих, що висвітлюють нашу боротьбу проти большевиків або виявляють методи большевиків, напр. твір: „Проклинаю", — Шкварка, „Сад Гетсеманський" — Багряного, „Зимою в бункрі" — Хріна і под. Така белетристика промовляє більше до почувань, а тим самим є конечно потрібна побіч розумових публікацій, які, зрештою, не всі американці мають охоту читати. Крім того, в таких книжках висловлюється багато питань, напр. — метода слідства, — яких американці досі не розуміють, а теоретичним твердженням — не довіряють.".

Друге: „для пропаґанди на місцях доцільно було б роздавати американцям летючки з нагоди різних імпрез, як виставки вишивок, концерти, чи спортові гри".

Далі, автор відповіді звертає увагу, що українська Служба Божа, наша відправа, зацікавлює американців, робить на них помітне враження. — „Тому, що в нас американці зацікавилися Службою Вожою, ми почали влаштовувати відправи по костелах. В часі відправи — проповідь англійською мовою про нашу релігію та пояснення чину відправи. А по відправі, ми роздаємо людям що виходять з костелу, летючки. На летючці обов'язково повинна бути мапа України, а зміст дуже короткий: „факти".

Тепер про завваги Відділу УКК зі Сейнт Пол, Міннесота. Підписали: д-р Володимир Голіян, голова та інж. Іван Янович, секретар.

Відділ відбув членські сходини, при чім зазначається, що висловлені на зборах думки є поглядом „не тільки наших" громадян, але і громадян з інших місцевостей".

Відповідь в першу чергу звертає увагу на необхідність національної консолідації. — Приклад такої консолідації повинна подавати в першу чергу Централя УКК.

Консолідація є також передумовою успіху Українського Народного Фонду.

Далі думки в справі виховання молодого покоління. — „В кожній місцевості, де є Філія УКК, повинні бути: 1. на-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Галина Лащенко

КОЛИ ВІДГОМОНІЛА ВІЙНА

(4)

В повітрі вже відчувався перший подих весни. Танув сніг. Ще в рівчаках лежали його невеличкі грудки, а вже на кущах зявилися набухлі бруньки. Пригадувалось Тичини: „Садками ходить бруноцвіт". Ставало все тепліше, повітря м'якшало. Німецькі господарі приводили до порядку свої садки, копали землю, підрізували кущі і раптом все це разом зазеленіло, зацвіло таким пишним цвітом, що все містечко стало квітучим садом. Квітли яблуні. Квітли так само, як багато літ тому за часів феодалів.

Идемо з чоловіком вгору по дорозі до замку. Вітер прапором розвиває мою шалю й волосся. З гори чудовий вигляд на містечко й околиці. Це підзамча. Вузенькі нерівні вулиці, кам'яні сходи, обвиті плющем стіни старого костела. Середньовіччя. Рештки його памяток, які тут вміють шанувати. А далі поля, поля... І десь недалеко маєток бувшого протектора в Чехії і Моравії, Константина Фрайгера фон Нойрата, німця не гітлерівського типу, а тих кайзерівських часів зі старої німецької аристократії. Недалеко від цих місць відбулася і трагедія генерала Роммеля і його примусове самогубство.

Весна непомітно переходила в літо. Хворі тепер більше сиділи на широкій веранді чи прогулювались в садку. На вулицях містечка також можна було бачити їх по кілька. А коли я заходила до кімнат, то ліжка були весь день порожні. Один Жеваго все лежав, все ще була температура, хоч вже невелика.

— Дорого ви заплатили за свою необережність, — сказала я. „Мусите тепер бути уважним." Я не знала, що він за свою необережність заплатить значно дорожче. Тай взагалі життя було турботне, бо казали, що шпиталь у Фаґінґен-Енц швидко зліквідують. Треба було будь що будь дістати назад всі права ДІ-ПІ, бо інакше ми не мали права на виїзд за океан.

Останній серпень

14-го серпня у таборі Майнц Кастель організували велику подорож по Райну. Вирішено було наняти цілий пароплав з музикою, буфетом, і поїхати до Кельну. Хоч я не мешкала в таборі Майнц-Кастель, — проте мене запросили приняти участь у прогульці. Я дуже тішилась, бо побачити Райн і всі його замки — була моя давня мрія. Тому, що пароплав виїздив 14-го вже о 5-ій годині ранку, я мусіла вже 13-го вранці виїхати до Майн-Кастелю.

Незадовго до того М. Жеваго оперував славний німецький хірург, доктор Адельберґер, який що тижня приїздив на один день до Файґінґен-Енц з Гайдельберґу, де він свого часу мав санаторію. Він оперував тільки легені і став славний цими операціями. Мав якийсь свій особливий метод, так що американські лікарі приїздили дивитись на його працю. За причасність до гітлерівського руху, йому спочатку заборонили оперувати в його ж санаторії, хоч за нього просили хворі й сестри, та потім з бігом часу, почали запрошувати працювати в інших шпиталях і врешті запросили до Америки. По операції він обідав разом з нами і поводився дуже стримано, мабуть відчував себе в ворожій атмосфері. Одно я не могла зрозуміти, як Жеваго тепер могли оперувати? Хворий був такий слабий, по кілька місяців триваючих гарячках, що, як ходив, хитався і сестри підтримували його. Чом йому не дали трохи скріпнути? По операції знов з'явилась гарячка, півпритомний стан. Бачу налякані очі Лесі а біля неї маленьку, дуже худеньку жінку, чорну, як креолка. Це Лесина мати, колишня дружина М. Жеваго, пані Мар'яна, донька загинувшого на засланні професора Янати. Я знала, що вона відвідувала Лесю і заходила до свого колишнього чоловіка, але досі ми ні разу не стрілися. Вона прохає дозволу ходити за чоловіком.

Хворому все гірше. В голову приходить думка, з якою тяжко погодитися. Жеваго лежить притомний але якийсь байдужий до всього. Враження таке, що він вже давно знає, що це кінець, що він і умирає тому, що вже не хоче жити. Нема волі жити. Життя тяжчає. Навколо стільки підлости. Батьківщина страчена. Чужина для нього лишиться чужа. Пощо жити? Я здивована, коли ці мої нікому не висловлені думки чую від лікарів ... Значить це і їх думка. Хворий не хоче боротись з недугою і тому тяжко помогти йому. Виявляє якусь дивну впертість, якийсь пасивний спротив...

Лесю, її мати, пані Мар'яна відвезла до бабці до містечка Етлінґен біля Карлсруе, де був великий український табір, щоб хвора дівчина не бачила тяжких сцен конання батька. Мати пояснила їй це тим, що шпиталь ліквідують, всіх хворих будуть перевозити в інше місце і ліпше, коли вона цей час буде у бабці. — Яке ж було здивування матері, коли через три дні Леся сама приїхала назад до санаторії, бо турбувалась про тата. Її знову відвезли назад. Та мабуть дівчинка перед від'їздом зрозуміла все.

Життя і смерть

Пані Мар'яну чекали більші видатки. Грошей було мало. Вона хотіла продати пару золотих річей, які в неї ще залишилися. Але в шпиталі виникли б з приводу цього зайві розмови. Треба було поїхати до Штутґарту. Та як від'їхати, коли Жеваго так зле? Тоді я запропонувала це зробити, хоч не любила ніякого гандлю і не мала до цього ніяких здібностей. Та вона була в одчаю і треба було помогти. А своїх грошей я мала замало, щоб таку суму їй позичити. Я тільки спитала, як вона розцінює ці дві невеличкі річи. Це я хотіла знати точно.

В Штутґарті я аж перелякалась, як підходила до жидівського табору, такий там був страшенний галас. Враження було таке, що кричали одночасно всі, та ще й жваво махали руками. І цей крик був вже на вулиці перед табором. Там не їздило ні одно авто. Коли я тільки натякнула таборяниннові, що маю золото, в один мент навколо мене було їх багато. — Та яке ж було моє розчарування, як вони оцінили мій скарб меньше, ніж хотіла пані Мар'яна. „Меньше ні в якім разі неможна", — думала я і пішла до інших. Та її давали ще менше. Я ходила, питала, за мною йшла ціла юрба, — що все умовляла мене продати за їх ціну. Час тікав і, змучена суперечкою, я вже сама кричала й махала руками. Найгірше було те, що вони бачили, що я не вмію гандлювати. Я була в одчаї але золото не продала і поїхала до вірменського табору. Там не було натовпу перед брамою, зате на вулиці звертали на себе увагу незвичайною для німецьких міст екзотикою — чорняві типи. По табору ходили дуже елеґантно вбрані вірменки і чулася переважно російська мова. І там мене чекало повне фіяско. Річи знайшли старомодними, ваги малої і, врешті, сказали, що не є зацікавлені в їх купівлі. Я, притихла, повернулась назад до жидів. Вони, ніби, чекали мене і ані трохи не здивувались моїй появі. І я продала золото за гроші, які вони дали мені. А решту, яка не вистарчала, до тої суми, що назвала пані Мар'яна я приклала з моєї власної кишені. І як мені раніш не прийшла на голову ця думка! Неприємні гандлі були б скінчені. В санаторії я передала пані Мар'яні ту суму, яку вона хотіла одержати. — Крім того я сказала їй, що позавтра іду на два дні до Майнц-Кастелю, де приєднуюсь до екскурсії по Райну. —

(Кінець буде).

Вступайте в члени УНСоюзу!

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

(Нотатки з совєтської преси)

Часопис „Советское искусство" 9 серпня надрукував рецензію на новий чехословацький фільм „Операція Б", присвячений рейдові військових частин УПА через чехо-словацьку територію на захід. Часопис пише: „Залишки бандерівської банди зрадників і убивць, що орудували після розгрому гітлерівських окупантів, спробували прорватись через територію Чехословаччини в Західню Німеччину, щоб приєднатися до відродженої американськими імперіялістами фашистської армії... Директиви, доляри і зброю вороги народу отримали з американського штабу в Мюнхені". В фільмі діють три групи людей: представники чехо-словацької реакції, переважно католицьке духівництво, що „намагаються пошкодити ліквідації бендерівських банд", комуністичні прихильники народної демократії, що очолюють боротьбу і члени військових загонів УПА на чолі з Бурлакою, що має „вовчу, зрадницьку натуру". Фільм наскрізь фальшивий: відомий епізод використано для пропагандивного очорнювання борців з комуністичним режимом.

В Києві і в інших містах України протягом серпня гастролювали артисти Монгольської народної республіки.

В працях 19 міжнародного геологічного конгресу в Алжірі приймає участь і совєтська делеґація. В складі делеґації є дійсний член Академії наук України М. Семененко.

Львівський відділ союзу письменників України до 35 роковин жовтневої революції готує збірник, в якому буде показано зміни, що відбулися в Західній Україні з часу приєднання її до УССР.

В листі до московської Літ. газети А. Вережецький, учитель з Київщини, скаржиться на брак в українських шкільних і загальних бібліотеках творів російських письменників. Відповідні твори є лише в українських перекладах, тому школярі відстають в вивченні російської мови, мало знають російських слів. Від себе редакція пише, що ці факти перевірено і дійсно „в багатьох містах України в книжкових магазинах, бібліотеках тяжко дістати твори письменників на російській мові. Учні, як правило, читають такі книжки в перекладах". Рідкі екземплярі російських книжок, які є на Україні, видані в Москві і Ленінграді. Українські видавництва майже не друкують творів російською мовою. З незрозумілих для Літ. газети причин Держлітвидав (Київ) і в цьому році запланував видати лише два твори російських совєтських письменників на російській мові.

В Чернівцях відкрито новий театр народної творчости. В ньому виступатимуть не професійні арисги, а члени народних мистецьких хорових, театральних і інших гуртків. Першим в цьому театрі Хотинський народний дім культури виставив „Майську ніч" Гоголя.

Головний архітектор Києва А. Добровольський 9 серпня в Советском искусстве надрукував довшу інформацію про остаточний проєкт перебудови головної магістралі Києва. Старий Хрещатик, зруйнований німцями в час війни, твердить А. Добровольський, являв собою зразок „безплянової хаотичної забудови, властивої капіталістичному містові". Архітектурні ансамблі нового проєкту зв'язані з традиціями української архітектури і наповнені новим ідейним змістом нашої епохи. За проєктом ширина Хрещатика буде побільшена з 30 до 75 метрів. На правій стороні вулиці будуть адміністративні будинки, на лівій переважно житлові. Автори проєкту відмовились від системи суцільної забудови: окремі будинки й невеликі ансамблі будинків будуть розділені алеями і скверами, Хрещатик потопатиме в зелені.

Львівські письменники працюють над такими творами: П. Карманський закінчив підготовку до друку перекладу на українську мову повного тексту „Божественної комедії" Данте. Переклад вийде під редакцією М. Рильського. Д. Лукіянович написав велику повість про юнацькі роки І. Франка. Ірина Вільде пише повість з життя інтелігенції західної України, Д. Бандрівський про людей села Нагуєвичі, де народився І. Франко.

Водопостачання в Донбасі в занедбаному стані. Міське населення з перебоями дістає воду. Є багато проєктів побудови нових водопроводів, але через бюрократію і брак ініціятиви нічого не будується.

Правда 17 серпня надрукувала статтю Кириченка, одного з секретарів ЦК КП(б) України, про нову методу підбору і виховання кадрів для партійних і адміністративних установ. До цього часу ці кадри не відповідали партійним вимогам: погано знали марксизм-ленінізм, були мало кваліфікованими і хворіли буржуазним націоналізмом.

(Л Л)

Володимир Душник

В ОБОРОНІ ТА ПОШИРЮВАННІ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВДИ

ЗВІТ РЕДАКТОРА „УКРАЇНСЬКОГО БЮЛЕТЕНЯ" НА V. КОНГРЕСІ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

(В днях 4, 5 і 6 липня, 1952, Ню Йорк, Н. Й.)

Мені припала велика честь станути перед Вами та зложити короткий звіт з моєї діяльности як редактора Українського Бюлетеня та як члена Політичної Ради Українського Конґресового Комітету. Уважаю, що це є найкраща нагода, щоб бодай побіжно зазнайомити Шановних Делеґаток і Делеґатів з тою великою та незаступимою роботою, яку веде орган нашої організації на терені ЗДА та в цілому світі взагалі. При цій нагоді я б хотів заторкнути бодай здебільша ці найважніші напрямні нашої пропаганди в користь визволення України та її ролі в всесвітньому масштабі боротьби проти большевизму та російського імперіялізму.

1. Історія „Українського Бюлетеня":

Історія „Українського Бюлетеня" є дуже проста. Його поява була викликана пекучою потребою успішного видання в англійській мові, яке б стало речником українських поглядів не тільки на проблему України, але також речником та висловом української думки на цілий комплекс Східно - Европейських справ, а також на справи боротьби вільного світа проти російського імперіялізму й большевизму.

І так 1-го травня 1948 року появилося перше число „Українського Бюлетеня", як двотижневого органу Пан-Американської Української Конференції. Щойно від 15-го жовтня 1951 року, „Український Бюлетень" виходить під фірмою та власними видатками Українського Конґресового Комітету Америки як його власний орган.

„Український Бюлетень" призначений виключно для американського та взагалі західнього світу, а не для українців, й тому його зміст та тематика мусять бути такою, яка дасть певну запоруку, що цей світ, до якого орган промовляє, зрозуміє наші змагання та прийме наш підхід та погляд на Схід Европи як єдиноправильний та користний для загального миру.

Тому наш орган висилається до тих, що формують світову політику; до тих, що впливають на публичну опінію вільного світа; до тих, що вчаться на будучих дипломатів та державних мужів.

„Український Бюлетень" висилається до кожнього сенатора та конґресмена Американського Конґресу, членам американського уряду, важних федеральних департаментів; всім важнішим американським часописам, журналам, університетам, визначним мужам, журналістам, радієвим промовцям. Він висилається до всіх чужинецьких амбасад та посольств, всім делеґаціям до Об'єднаних Держав, чужинецьким пресовим агенціям, і т. п. Що більше, під цю пору „Український Бюлетень" розсилається до 20 різних держав Европи, Азії, Африки, Австралії та Південної Америки. Крім індивідуальної висилки наш орган розсилається окремими пакунками в різні краї світа, включаючи збройні сили Об'єднаних Націй в Кореї.

Хоч об'ємом та тиражем (всего друкується 3,500 примірників) наш орган дуже скромний, проти його осяги, навіть коли це приходиться мені сказати — є прямо колосальні. В першу чергу „Український Бюлетень" визнаний за офіційний та авторитетний орган української американської спільноти та її політичних поглядів. Так його схарактеризував визначний вашингтонський журналіст, Девид Лоренс, коли він покликувався на критичні погляди органу відносно українського радіомовлення „Голосу Америки". Один визначний бразилійський колюмніст назвав „Український Бюлетень" одним з перших протикомуністичних журналів світа, як нам пишуть українські провідники з Бразилії. Щойно перед кількома тижнями Український Конґресовий Секретаріят Бразилії писав таке у свойому листі:

„Загально відомий бразилійський коментатор Нето використав матеріяли з „Українського Бюлетеня" та покликувався на нього як на орган українців в ЗДА — тільки за місяць березень шість разів. Його коментарі є передавані через найбільші радіостації в Ріо де Жанейро та появляються й в інших часописах"

Статті та коментарі нашого органу передруковуються в офіційних моніторах Департаменту Стейту; його поручається як обов'язкову літературу про Україну військовим, морським та дипломатичним академіям в Америці та Канаді. Його виставляється на прилюдних таблицях в таких відомих американських університетах як Джорджтавн у Вашингтоні та Маркет в Милвоки. Листи з признанням для нашого органу приходять від визначних американських генералів, а його статті чи редакційні думки знаходять відгомін на сторінках визначних органів американської преси, включаючи дуже впливовий та авторитетний „Ню Йорк Таймс".

2. Завдання нашої виховно-інформативної праці:

Коли ми сьогодні, по чотирилітній інформативній праці „Українського Бюлетеня" можемо говорити, що його позитивні успіхи, то це завдяки тому, що наш орган поставлений на правильному шляху. Передівсім, вся його інформативна та виховна праця виходить з того становища, що будучи органом Українського Конґресового Комітету Америки, як суто американської організації, його суттєве завдання як місія обороняти інтереси Америки та поборювати її дійсних та потенціяльних ворогів. Тим дійсним та незамаскованим ворогом є російсько - большевицький імперіялізм, відвічний ворог та гнобитель України та других неросійських народів Европи й Азії. Тому то „Український Бюлетень є нещадним у своїй критиці тих потягнень американської політики, яка накликує до угодовства та капітуляції перед Москвою.

Другою прикметою, що спричинюється до успішних завдань нашого органу, є це, що він є оригінальний, а не перекладений з українського, журнал. Його мова плинна, зі всіми цими мовними ідіомами, що вживаються в добрій літературній англійщині. Це можна зрозуміти щойно тоді, коли взяти деякі інші українські органи англійською мовою, що появляються деінде.

По третє, „Український Бюлетень", як монітор актуальних українських політичних подій, був гнучким та скоро реагував на всі міжнародні події, які мали пряме чи посереднє відношення до української визвольної справи.

По чотирилітній практиці можна ствердити, що наша визвольна пропаганда, яку послідовно, вперто й систематично веде наш орган, спричинилася дуже багато до популяризації українського імени та української визвольної справи. Це можуть ствердити також ці, що є у близщому відношенні до американської політики та знають її напрям та розвиток.

„Український Бюлетень" почав свою відповідальну роботу дуже скромно, одначе наслідки його конструктивної роботи величезні.

Цей короткий звіт про наш орган був би не повнім, якщо б я не згадав другого члена нашої відповідальної редакції. Це є д-р Вінкентій Шандор, що виконує обов'язки адміністратора. Його сумління та відповідальна праця спричинилася дуже багато до цього, що „Український Бюлетень" розходиться сьогодні по цілому світі.

Ми, як добре зорганізована американсько-українська організація, цебто Український Конґресовий Комітет, входимо у вищу стадію нашої організованої праці. Перед нами всіми стоять великі завдання, й тому вже тепер варто подумати про дальшу розбудову нашого інформативно-політичного журналу, яким є „Український Бюлетень". Його треба поширити, можливо частіше видавати та збільшити його формат. В цьому ділі Екзекутивна Управа УКК потребуватиме Вашої всебічної підтримки. Як Ви знаєте, наш орган майже не має передплатників, бо він розсилається до неукраїнських людей.

Закічуючи цей звіт, хочу сказати, що наш орган є сіллю в оці не тільки московських большевиків, але також інших російських імперіялістів, які затривожені його поступом на полі української інформативно-політичної служби.

Тому, Ви всі, як члени Українського Конґресового Комітету повинні бути горді поступами, що досі зроблено за поміччю нашого органу. Вірю, що в майбутньому наш політично - думаючий загал всеціло піддержить цей добре-задуманий почин.

При цьому, мені випадає рівнож сказати кілька слів про інші мої функції, що припадали на мене як редактора нашого журналу та члена Політичної Ради УКК. Я мав честь дуже близько співпрацювати з нашим головою проф. Добрянським у всіх потребах та починах. Я приготовляв різні меморіяли, включаючи критичний огляд української секції „Голосу Америки". Я стояв у співтворчому контакті з діючим головою п. Галичином, Екзекутивним Директорам п. Яремою, Правним Дорадником п. Пізнаком та Організаційним Референтом п. Ревасм. Я контактував багатьох американських сенаторів, конґресменів, журналістів та визначних інших політичних діячів в справах УКК та взагалі українській справі. Я брав участь в нарадах ПАУК у Вінипеґу минулого року, та виступав на кількох протибольшевицьких маніфестаційних зібраннях; я теж написав „Історію Українського Конґресового Комітету", що вийшла друком у мосовому накладі минулого року.

Тому при цій нагоді, я хотів би подякувати тим всім урядникам, з якими мені доводилося співпрацювати, а передовсім проф. Добрянському за їхню подивугідну терпеливість та зрозуміння у нашій політичній співпраці. Ми працювали як дуже добре дібрана машина, без жадних непотрібних непорозумінь чи конфліктів. І тому, коли я стверджую про наш поступ, та заслуги в тому належать також цілому Українському Конґресовому Комітетові та Вам всім за повну піддержку та довір'я у наших починах.

Що думають на місцях?

(Закінчення зі стор. 2.)

родна школа або шкільні курси; 2. дитячий садок, як це можливо; 3. українська бібліотека; 4. школа українських танків і 5. українська театральна група.

Щодо спеціяльно-економічного положення української іміграції, відділ зазначає: — „УКК повинен сильно пропаґувати, щобц всі іміґранти, з хвилиною осягнення праці, — обезпечувались в американських товариствах на випадок недуги, а, крім того, в українських товариствах на випадок недуги (доплата до шпиталя і лікування, поза оплатами в американськім товаристві), на випадок безробіття, каліцтва, старости і смерти.

В тій-же цілі, „УКК повинен пропагувати купно в кожній місцевості народних домів, з притулком для старих та немічних (нездібних до праці). Ці купна повинен субсідіювати навіть великими, в міру потреби, вкладами".

Особливо турбується Відділ, щоби українська іміграція захоронилась, яко така, під гаслом: „І чужого научайтесь і свого не цурайтесь." Тому „УКК повинен з власних фондів закладати в кожній місцевості, де є філія УКК, бібліотеки, виключно з української літератури, головно для дітей і молоді. В цей спосіб: а) УКК затримає дітей під впливами української стихії і б) підтримає у великій мірі українські видавництва."

Ось такі думки й міркування поки-що двох наших громад на місцях. Треба об'єктивно признати, що обидві громади підносять справи важливі, цікаві, а передусім нові. Деяким проєктам можна б закинути занадто широкий розмах, бо ж всі ми добре знаємо, що У. Н. Фонд не має на їх здійснення відповідних засобів і ледве, чи їх зможе мати. Але більшість великих справ починається з „фантазій". А Наполеон сказав: „наймудріша річ — поставити перед собою велику мету."

Бо велика мета імпонує людям і поривае їх до великих чинів...

Чи Ви є вже членом Українського Народного Союзу? Якщо ні, то пам'ятайте, що Вам не можливо обійтись без забезпечення, а найкраще і найпевніше забезпечення дасть Вам Український Народний Союз!

2-ий З'ЇЗД СУЖЕРО

В днях 30 й 31 вересня відбувся в м. Торонто 2-й Всеканадійський З'їзд Союзу Українців жертв російського комуністичного терору. З'їзд відкрив голова СУЖЕРО С. О. Підгайний. Після прийняття провильника З'їзду було обрано Призидію З'їзду: голова інж. В. Поліщук, заступники голови п. Віра Канарейська п. О. Петришин, секретарі І. Сандул та М. Гринь.

Звітну дповідь про діяльність СУЖЕРО виголосив п. І. Сердюк — заступники голови СУЖЕРО, звітну доповідь Контрольної Комісії виголосив член Контрольної Комісії п. А. Гурський. По доповіді відбулася на високому поземі ділова дискусія. По доповіді статутарної Комісії під головуванням п. П. Шадурського прийнято зміни й додатки до статуту СУЖЕРО ухваленого на І. З'їзді. Як окрема справа стояла точка про світовий координаційний центр руху репресованих та центральну редакційну колеґію. Так само окремою точкою на пропозицію ред. П. Волиняка стояла справа про ставлення СУЖЕРО до новоствореної організації, що її ініціятори хочуть назвати Союзом Визволення України.

Після обміркування всіх справ та заслухання пропозиції Президії З'їзду про уділення абсолюторії відбулися вибори до керівних органів СУЖЕРО. Голову Головної управи згідно з статутом З'їзд обірав персонально. Одноголосно головою був обраний п. С. О. Підгайний, бувший головою і в минулій каденції та головний ініціятор створення нашої організації СУЖЕРО. На членів Головної Управи обрано: ред. П. Волиняка, інж. М. Приходько, п. І. Сердюка, інж. П. Шадурського, проф. І Сандула, п. М. Карабана, п. О. Петришина та п. Ф. Бойко. До Головної Контрольної Комісії: проф. Е. Слонівський — голова та п. Галина Сердюк і інж. А. Гурський — члени. До координаційного центру обрано: С. Підгайного і П. Шадурського, до центральної редакційної колегії П. Волиняка та проф. А. Степового.

До З'їзду надіслано пів сотні привітань різних українських та чужинецьких організацій та окремих осіб. Зокрема слід відзначити надіслані привітання від Митрополита УАПЦ Полікарпа, Митрополіта Іоанна Теодоровича. Голови Виконного Органу УНРАДИ С. Варана, Голови Комітету Українців Канади д-ра о. В. Кушніра, Генерального Комісаря Позички Визволення України С. Довгаля, професорів С. Симсона та В. Кірконелла і багатьох інших.

В неділю відбулася Служба Божа та урочиста панахида по жертвах большевицького терору, в якій брали участь всі делеґати З'їзду та члени СУЖЕРО. Того ж дня увечері відбулося велике громадське масове віче, на якому промовляли капітан Богдан Панчук, учасник розкопок і похорону жертв Вінниці п. С. Федорівський та представники церковних і громадських установ та організацій. На вічу прийнято відозву до українського народу, — що перед тим була записана на плиту для передачі через „Голос Канади".

1. вересня делеґати й члени СУЖЕРО брали в пропагандивній акції під час демонстрації на святі „Лейбор Дей", поширюючи велику листівку в англійській мові. Того ж дня п. п. С. Підгайний, П. Волиняк та М. Гриць відбули конференцію з репортерами англійської преси.

Президія СУЖЕРО.

НОВІ КНИЖКИ

НАШИМ МАЛЯТАМ „СОНЯШНІ ДНІ".

Упорядкувала Марія Юркевич. Союз Українок Америки. Филаделфія, 1952.

Появилась нова книжечка для наших найменших. Склалися на неї матеріяли з „Дитячої сторінки", „Нашого Життя", що їх упорядкувала Марія Юркевич, даючи назву цілій збірці „Соняшні дні". У збірку ввійшли окремі циклі: „Весна"; „Т. Шевченко"; „Великдень"; „Привіт нашій Мамі"; „Літо", пов'язані в продуману цілість із дрібних оповідань і віршиків Іванни Савицької, Олени Цеґельської, Романа Завадовича, Уляни Кравченко, Наталії Забіли, Л. Гаєвської, Ніни Мудрик, Ганни Черінь, К. Перелісної, Роляника і Вуйка Квака. Книжечка, прикрашена скромними, але милими ілюстраціями Ганни Литвиненко і Ніни Мудрик, є новим гарним дарунком для „наших малят".

Шкода тільки, що такі появи проходять без ширшого зацікавлення громадянства, що їх не доцінюється, легковажиться. А всетаки добра книжка на ділянці нашої дитячої літератури є дуже потрібним і корисним здобутком в умовинах нашого сьогочасного життя.

„Соняшні дні" є такою доброю книжечкою. Вона вносить у душі дітвори ясні, погідні, життєрадісні настрої, заставляє втішатись світом природи, красою життя, плекає й розвиває почування любови до матері, до рідних звичаїв, українських національних традицій, любови до України. Автори, добрі знавці дитячої душі, роблять це несилуваним, природним ладом.

Союз Українок Америки, заходами якого вийшла ця збірка, започаткував нову, гарну ділянку своєї діяльности.

В. Радзикевич.

З життя громад і організацій

БРИДЖПОРТ, КОНН.

Великий Пікнік для УНФонду

Старанням Відділу Українського Конґресового Комітету в Бриджпорт, Конн. влаштовано в неділю, 3 серпня ц. р. Великий Пікнік з метою дати розвагу місцевим нашим громадянам та придбати дещо засобів для Українського Народного Фонду.

З вдоволенням стверджуємо, що українці Бриджпорту й околиці розуміють вагу й значення ролі й праці Українського Конґресового Комітету. І саме цей пікнік був наче товариською зустріччю щирих прихильників УККА що в радісній, дружній атмосфері провели гарні хвилини.

Створений Пікніковий Комітет зробив усе, щоби пікнік випав гарно й треба признати, що його старання вдалися: поверх 250 гостей почували себе вдоволеними.

Увесь прибуток з пікніку віддано Українському Народному Фондові.

За Комітет:
В. Слівінський, голова;
Яр. Шумигора, секретар.

НОВА КНИЖКА
знаної письменниці
ДОКІЇ ГУМЕННОЇ

МАНА

Цікава повість з життя підсовєтської інтеліґенції!
ЦІНА $1.50
Замовляти в книгарні „Свободи" на адресу:
"SVOBODA"
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Комітет Церковної Громади в Ню Йорку при Церкві Св. Володимира, 334 Схід 14 вул., повідомляє родичів-українців, що 22 ВЕРЕСНЯ 1952 року о год. 5-тій вечора розпочнеться наука в РІДНІЙ ШКОЛІ, в якій навчатимуть:

РЕЛІГІЇ,
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ,
ІСТОРІЇ І ГЕОГРАФІЇ УКРАЇНИ та
ЦЕРКОВНОГО І НАРОДНЬОГО СПІВУ.

Впис дітей провадиться в канцелярії парафії кожного дня від 5 до 7 год. вечора, починаючи від 15. ВЕРЕСНЯ 1952 р.

Комітет.

Шікаґо й Околиця! Увага!

ОСЕРЕДОК СУМА В ШІКАҐО — ПІВН.

: влаштовує :

В НЕДІЛЮ, 14. ВЕРЕСНЯ 1952 Р.

в залі Дому СУМА, при 2147 Вест Шікаґо Еве., о год. 5:30 по полудні

II. КОНЦЕРТ КАМЕРНОЇ МУЗИКИ

присвячений творчості
Й. С. БАХА.

Виконують: Ірина Чушак-Довней (останній виступ перед від'їздом до Парижа); Іван Поваличек; Василь Шуть; Василь Мельничин; Володимир Чижик, Петро Мак; Роман Рудавський; Євген Савтирук.

Пояснення, — проф. В. Шуть.

Вступ за добровільними датками.

Щиро запрошує всіх — Управа.

УВАГА! ЕЛІЗАБЕТ І ОКОЛИЦЯ!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ В ЕЛІЗАБЕТІ

: відбудеться :

В НЕДІЛЮ, 14. ВЕРЕСНЯ 1952
(Sunday, September 14, 1952)

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, при вул. Фултон.

Оркестра п. В. БОСОГО.

Початок о 3-ій год. по полудні. — Вступ $1.00

Буде багато несподіванок.
Смачні страви і добрі напитки.

На цей пікнік Комітет запрошує усе Громадянство Елізабету і околиці.

Комітет

Уже маємо книжку, за якою так багато наших читачів питало, як у „Свободі" появились статті М. Дурдели про комунізм. Цею книжкою є

МАРА КОМУНІЗМУ

у якій автор, М. Дурделла, пояснює, що таке комунізм, ґрунт, на якому він росте та подає способи боротьби проти нього.

Книжка дуже актуальна і надається до масового поширення.

Ціна усього тільки 50 центів.

Замовляти:
"SVOBODA", P. O. Box 346. Jersey City 3, N. J.

УВАГА! УКРАЇНЦІ СТЕЙТІВ: Н. Й., Н. ДЖ., КОНН., І ПА.! УВАГА!

Починаючи від неділі 14-го вересня 1952 р.

МУЗИКАЛЬНО-ТОРҐОВЕЛЬНА

УКРАЇНСЬКА РАДІО-ПРОГРАМА

під керівництвом Петра Задорецького, буде передаватись зо станції WBNX на хвилях 1380 k.c., кожної неділі, покищо від години 10:15 до 11 рано.

Хто з українських бизнесменів бажав би проголошувати своє підприємство на цій радіо авдиції, просимо віднестись в тій справі прямо на адресу станції: Station WBNX, 260 East 161 St., Bronx 51, N. Y. Tel.: MElrose 5-0333 or Ukrainian Radio Program, c/o NASZ BAZAAR, 77 East 7th Stret, New York 3, N. Y., Tel.: GRamercy 3-3678.

НАЙАКТУАЛЬНІША ТЕПЕР КНИЖКА це повість В. МАРСЬКОЇ у двох частинах (212 сторінок)

БУРЯ НАД ЛЬВОВОМ

якої темою є події польсько-німецької війни та першої большевицької окупації Львова. Ціна $2.20, порто 10¢.

KYIW, 859 N. FRANKLIN ST., PHILADELPHIA 23, PA.

УВАГА! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

Станиця 7 — Українсько-Американських Ветеранів
та
Відділ Американського Леґіону, ч. 1260, ім. вояка Миколи Міню

: улаштовують :

В СУБОТУ, 13. ВЕРЕСНЯ 1952 Р.

ТАНКОВУ ЗАБАВУ

В КОРИСТЬ ДОБРОДІЙНОГО ФОНДУ

WEBSTER HALL,
119 East 11th Street, New York City

Орхестра ЙОСИФА СНІГУРА.

Танці від год. 9. Вступ $1.50

Post 7 — Ukrainian American Veterans
and
Pvt. Nicholas Minue Post 1260 American Legion
WELFARE FUND DANCE
Saturday, September 13, 1952.
Music by Joseph Snihur & His Orchestra.
Dancing 9 P. M. Donation $1.50

ЗА НАУКОВИЙ ДОРІСТ

Звернення Президії УВАН у справі студій української молоді на еміґрації.

В зв'язку з що раз частішими голосами, що їх можна почути серед української спільноти по цей бік залізної заслони про малий відсоток студіюючої молоді впорівень до кількости українців у поодиноких країнах нашого населення, а теж у зв'язку з мінімальним з а ц і к а в л е н н я м молоді студіями українознавства, Президія Української Вільної Академії Наук уважає за доцільне звернути увагу українських батьків та української молоді на пекучу потребу посиленого впису на студії та здобування академічної освіти серед якнайбільшого числа молодих українців на еміґрації.

Серед широких кол українського громадянства панує погляд, що академічна освіта дітей — це люксус, чи витрата грошей, що вистачить закінчити елементарну, чи середню школу й іти в практичне життя. Зокрема мало уваги присвячується вищій, науково-дослідчій, т. зв. післяґрадуаційній освіті. А тимчасом студії, академічна освіта — це не тільки найкращий спосіб забезпечити молоді майбутність, але й конечна потреба з погляду цілости нашого життя. Зокрема такі ділянки української науки, як історія, література, етнографія, мова й т. п. виказують мінімальний доплив молодих наукових сил і загрожують небезпекою занепаду в майбутньому.

Тимто Президія УВАН закликає цісю дорогою українських батьків і молодь активми студіями, а зокрема студіями українознавства. Хай буде в цьому й найближчих роках якнайбільше української молоді по американських і европейських університетах! Хай ця молодь своєю працею й поступами вибивається на перші місця й здобуває та закріплює добре українське ім'я на академічному полі!

Вінніпеґ, вересень 1952.

Президія УВАН.

157 МІЛЬЙОНІВ НАСЕЛЕННЯ В ЗДА

Бюро перепису населення повідомляє, що в дні 1 липня цього року З'єдинені Держави Америки мали 157,015,000 населення. Це значить, що від 1950 року зросло населення ЗДА на 5,830,000 осіб, або на 3,9%. Населення стейту Ню Йорк виносить тепер 75,-026,000, збільшилося від 1950 року тільки на 95,000, або на 1,3%.

• ПРАЦЯ •

МОЛОДИХ МУЖЧИН
потребує фабрика дротяних виробів.
INDUSTRIAL WIRE PRODUCTS Co.
138-40 Centre Street
Manhattan, N. Y.

ШУКАЄМО ЧОЛОВІКІВ
для праці в ливарні.
Пишіть, подаючи свою вагу, ріст, вік й дотеперішнє затруднення на адресу:
KENCROFT MALLEABLE CO., INC.,
373 Hertel Avenue, Buffalo, N. Y.

• РОЗШУКИ •

ЗАВЕРЧУК ПАВЛО
шукає сестру
АННУ з дому ЗАВЕРЧУК,
зі Словіти, пов. Перемишляни, Галичина, яка виїхала ще перед світ. війною до ЗДА. Мешкала в Ню Йорку вийшовши заміж за невідомого з прізвища кравця. Сповіщати на адресу:
PAUL ZAWERCZUK,
51 Mercer Street, Newark, N. J.

АННА ПРОКОПЧУК дочка Петра зі села Тломачек, пов. Коломия, пошукує Рідних і Знайомих. Прошу писати на адресу:
ANNA HNATIW
637 E. 9th St., New York 9, N. Y.

Розшукую Валю ХАНЧЕВСЬКУ, що виїхала до Америки в 1950 р., з Авґсбурґа, Німеччина. Хто знає про неї, або вона сама, просимо писати на адресу: Mr. GEORGE DOSENKO (Юрій Досенко) 118 Wingrove St., Fairfield Victoria, Austria.
В Америці писати на адресу:
Mr. PETER POLIKARPENKO
31 Henry St., New York 2, N. Y. U.S.A.

АННА ГІНКА, донька Івана Гінки в села Люблинець Старий, пов. Любачів, пошукує свого стрия **СТЕФАНА ГІНКУ.** Хто знає щобудь про нього, прошу писати на адресу: ANNA GINKA, 42 Prospect Ave. Bayonne, N. J. U.S.A.

• Професійні оголошення •

Dr. Med. R. TYLBOR
59 E. 3rd St. (коло 2nd Ave.) NYC
Tel. GRamercy 5-3993
Внутрішні недуги Flouroscony. X-Ray, Electrocardiograph, Analysis. Переводимо аналізу крови для супружих дозволів.
Офісові години: щодня 1-3 і 5-8 p.m. В неділі від 10-2 попол.

Dr. S. CHERNOFF
223—2nd Ave. (cor. 14 St.) NYC.
Tel. GRamercy 7-7697
Острі й довгочасні недуги чоловіків і жінок. Шкірні. X-Ray. Роздуття жил лікуємо без операції. Переводимо аналізу крови для супружих дозволів. — Офісові години: Щодня від 10 рано до 6:45 ввечорі. Неділя від 11. до 1. по полудні.

ДР. М. МАНЗЕЛЬ
лікар зі старого краю, говорить по українськи, багато років успішно лікує гострі й застарілі недуги мужчин і жінок — недуги нирок і сечового міхура, ніг та загальне ослаблення. Лічення застриками пеніцiліни та інших лікарств. Аналіза крови, сечі і інших виділень. Аналіза крови для супружих дозволів.
107 E. 17th St., NEW YORK CITY
коло 4-ої Евеню і Union Sq.
Години: Щодня 10—1, 4—7; в суботу 10—1, в неділю зачин
ЕҐЗАМІНАЦІЯ $3.—

• ОКУЛІСТ •

ВСЯКІ ХВОРОБИ ОЧЕЙ
лікує спеціяліст — окуліст
Д-р ОСИП ЖАБНЕР
Години прийнять:
середа, субота 10-12 рано
понеділок, середа, п'ятниця 6:00 — 8:00 ввечорі.
35 East 7th St., New York City
Tel.: OR. 4-8038

ПРОФСПІЛКИ ПРОТИ ЗАБОРОНИ КОМПАРТІЇ В КАНАДІ

ТЛС („Трейдс енд Лейбор Конґрес оф Кенада") — найбільше об'єднання профспілок у Канаді (522,000 членів) — висловився проти поставлення комуністичної партії в Канаді поза законом. На своєму щорічному з'їзді делеґати ТЛС переважаючою більшістю голосів відкинули пропоновану екзекутивою резолюцію, в якій ставлено канадійському урядові побажання заборонити діяльність компартії в Канаді.

Своє становище обосновують вони тим, що резолюція була в принципі загрозлива для свободи одиниці. Схвалення такого протикомуністичного закону дало б урядові великий козир, що його можна було б пізніше використати і проти інших партій. Крім того делеґати висловлювали своє переконання, що „робити мучеників" за демократію із комуністів, то вже зовсім зайво.

Руссел Гарві із Торонта, представник поштових працівників, звертав увагу делеґатів на те, що схвалення резолюції створить прецеденс для людей, які можуть одного дня використати його для ліквідування робітничого руху.

Торонтонський щ о д енник „Гльоб енд Мейл", один із найбільш войовничих противників комунізму в Канаді, висловив своє признання делеґатам ТЛС за відкинення згаданої резолюції. Ця газета арґументує між іншим так:

„Можливо, що в деяких країнах навіть є потрібне законодавсто проти комуністів, але в цій країні — на нашу думку — воно ані не є потрібне, ані не є побажане. В Канаді є один рух, який день за днем і у всякий спосіб сам собі підриває ґрунт. Цим рухом є очевидно комуністична партія, або як воно себе воліє звати „Робітничо-Проґресивна Партія".

Серед схвалених Конґресом резоюцій є теж резолюція про обмеження іміґрації до Канади. Її прийнято одноцушно, але дискусія виявила, що багато делеґатів є проти надто великих обмежень іміґрації.

Зокрема ТЛС вимагає, щоб іміґрація була в засягу юрисдокції міністерства праці. Тому теж пропонує для справ іміґрації спільну комісію, складеної із однакової кількости представників робітництва, працедавців та урядових чинників.

„Канадійська Сцена".

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників!

ІНСТИТУТ Н. Т. Ш. ПРОХАЄ:

Інститут Національних Дослідів при НТШ вже має готову етнографічну карту Галичини до друку. Заходять ще деякі сумніви щодо поодиноких місцевин, тому ще раз звертаємося до нашого громадянства з проханням зголоситися на нижче подану адресу, як хто може дати які-небудь інформації про тут подані місцевини:

Повіт

Бережани: Вимислівка, Нараїв.
Городок: Вовчухи.
Жидачів: Держів, Нове Село, Пісочна.
Жовква: Купичволя, Туринка
Збараж: Климківці.
Золочів: Бортків, Майтан, Гологірський, Хмелева.
Калуш: Сільце.
Кам'янка Струмілова: Желехів Великий, Желехів Малий.
Лісько: Завадка, Станкова.
Любачів: Лівча, Лукавець, М о ш а н и, Новини Горинецькі, Плазів.
Львів: Новосілки, Підтемне. Поляна.
Мостиська: Вишенка, Загаороди, Королин, Острівець.
Рава Руська: Воронів.
Радехів: Павлів, Топорів.
Рудки: Бенькова Вишня.
Самбір: Дубляни, Вільшаник, Воютичі, Кульчиці, Надиби, Угерці Заплатинські.
Скалат: Криве, Магдалівка, Росохуватець.
Сокаль: Варяж, Збоївська, Сілець Белзький.
Теребовля: Винявка (Хмелівка).
Яворів: Дрогомишль, Липовець, Моранці, Сколин.
Ярослав: Задуброва, Красне.

Societe Scientifique Sevcenko
27, rue des Bauves
Sarcelles (S. et O.)
France

ПАПУГА, ЩО ГАВКАЄ І СПІВАЄ ОПЕРИ

В одному французькому ресторані на Лонґ Айленді живе папуга, що навчилася співати кілька мелодій з різних опер. Вона знає уривки з „Аїди", „Травіяти", „Кармену" „Пер Ґінта", „Богеми", а тадож фашистський гимн „Джіовінецца". Та цікаве й те, що той дивний птах гавкає немов собака і виє неначе вовк. Коли до ресторану зближається гарна дівчина, папуга виє вовком. Вона називається Коко. Знавець птахів Франк Бак твердить, що Коко має найменше 65 років, бо на його думку, папуга може навчитися говорити аж після 45 року життя. Сімдесятирічна папуга старіється і нервово дрижить у своїй клітці.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тимсамим і співвласниками 13-ти мільйонового майна організації!

СОВЄТСЬКІ ГОСПОДИНІ ДОМАГАЮТЬСЯ МАШИН

Москва. — Часопис „Труд", що є органом професійних спілок у Совєтах, вмістив листа жінки Павліни Солдатенко, яка нарікає, що вона має дуже багато домашньої праці, і не може послуговуватися машинами. Про прання вона пише так: „Я перу раз на місяць. Це так зване велике прання. Воно забирає мені два дні часу, не рахуючи прасовання. Як би я мала маленьку машину до прання, то я не витрачувала б стільки часу на цю працю". Далі товаришка Солдатенко нарікає, що немає в Совєтах домашніх холодільниць, а як і є трохи, то вони такі дорогі, що їх не можна докупитися. Немає в Москві робітників, які прийшли б до дому, щоб направити в хаті меблі, і їх треба везти до фабрики, що багато коштує і на це витрачається багато часу. Вкінці Павліна Солдатенко заявляє, що вона „висловлює не тільки свою власну думку, але також багатьох жінок-господинь, коли звертається до робітників з таким домаганням: „Робітники, зверніть більшу увагу на те, щоб пояснішала праця в домашньому господарстві". В своєму листі авторка домагається ще багато інших речей від комуністичної влади, але хто вислухає її просьби, коли комуністична влада робить завжди нові п'ятирічки на те, щоб зброїтися та панувати над світом, а про добробут своїх невільників обіцяє подбати аж після перемоги комунізму у всьому світі.

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЧІЛЕ ЗА СПІВПРАЦЮ З СОВЄТАМИ

Сантіяґо, Чіле. — Новий президент Чіле, генерал Карльос Ібанез розпічне своє урядування в початку листопада, але вже тепер намічаються напрямні його політики. Його задумом є відмовитися від договору військової допомоги з ЗДА та відновити дипломатичні зносини із СССР. У зв'язку з затісненням призни із Совєтами, має бути уневажнений закон, що ставив поза законом існування Комуністичної партії в країні. Вістки ці походять з дуже поважного джерела, бо від генерального секретаря виборчої акції за Ібанеза. Пляни нового президента, його прихильники характеризують як анти-імперіялістичну акцію, хоч підкреслюють, що здійснення їх вимагатиме довшого часу, поскільки офіційні домовлености в'язатимуть посунення нової влади. Відновлення дипломатичних зносин з Росією, прихильники Ібанеза арґументують необхідністю і правом самостійної державы притримуватися того, що є в її інтересі. Заповіджено повну свободу усіх партій та преси й низку подібних реформ. Сам новий президент не висловився ще про свої задуми, проте освідчення його найближчих співробітників вважаються, як міродайні. За вістками з Буенос Айресу, пероністична преса привітала виборчу перемогу Ібанеза, висловлюючи переконання, що Чіле тепер „ставить перші кроки на шляху до звільнення" та що влада Ібанеза означатиме „повстання проти імперіялізму і визискування".

БОРОТЬБА З УПЕРЕДЖЕННЯМИ НА КОНФЕРЕНЦІЇ ЖИДІВСЬКОЇ МОЛОДІ

Нарровсбурґ, Н. Й. — Національна конференція жидівської молоді, у низці постанов, винесла заклик припинити дискримінацію у різних ділянках суспільного життя, особливо в навчанні і затрудненні. Зокрема конференція висловлюється за полекшення іміґраційних приписів, — себто за ухилення іміґраційного акту МкКаррана-Волтерса і осуджує обмежування вільности рухів людини. У інших постановах знаходиться заклик до Сенату ствердити конвенцію про народовбивство та відкинути Акт внутрішньої безпеки Мк Каррана з 1950 року.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

МЕНВІЛ, Н. ДЖ. — Збори Тов. ім. Т. Шевченка, від. 349 відбудуться в неділю, 14. вересня, о год. 2. по полудні в домі Лісного. Пригадується тим членам, що ще не заплатили по $1 на Союзівку, щоб це зробили цего місяця. — І. Шеґера, предс.; Л. Мартинчук, кас.; М. Лісний, секр.

ПАТЕРСОН, Н. ДЖ. — Збори Тов. Т. Шевченка, від. 64 відбудуться в суботу, 13. вересня, в год. 7:30 ввечорі. Проситься всіх членів прийти на збори і заплатити вкладки, а головно залеглі довги. — И. Бурней, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Бр. св. Стефана, від. 221, повідомляє своїх членів й члениць, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. вересня, в Домі Відділів УНСоюзу, 843 N. Western Ave. Тому, що є важні справи до вирішення, просимо всіх прибути громадно на збори. — Ф. Васильовський, предс.; Д. Максимюк, кас.; Т. Шпікула, секр.

МЕНВІЛ, Р. АЙ. — Тов. ім. М. Драгоманова, від. 181 повідомляє, що три-квартальні збори відбудуться в суботу, 13. вересня, в год. 5:30 по пол. На тих зборах будуть важні справи до полагодження. Отож просимо всіх членів прибути начас. Позамісцеві члени і деякі місцеві, котрим були вислані відозви в справі „Союзівки", хай поспішаться з виконанням своїх обовязків і на скільки кого стати. Хай свої щирі жертви доручать відділовому секретареві. — Уряд.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. — Місячні збори Тов. І. Франка, від. 266 відбудуться в суботу, 13. вересня, в год. 7:30 ввечорі, в галі церковній св. О. Миколая. Проситься прибути на ці збори, бо є важні справи до полагодження. А також не забудьте принести $1 на Союзівку. — В. Труфин, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Бр. св. Петра і Павла, від. 102 відбудуться в неділю, 14. вересня зараз по другій і третій Сл. Божій в галі церковній 2280 W. 7th. — Г. Голубець, предс.; С. Косик, кас.; М. Бобечко, секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 142 повідомляє, що три-квартальні збори відбудуться в суботу, 13. вересня, о год. 7:30 ввечорі, в У. Н. Домі, 212 Фултон вул. На порядку дня звіти урядників і контрол. комісії. Члени обовязані складати датки на посілість Союзу. — А. Поливчак, предс.; М. Маркович, кас.; П. Остапчук, секр.

БАЛТІМОР, МД. — Бр. Пр. Тройці, від. 320 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. вересня, в год. 6-тій ввечорі, в Укр. Нар. Домі — 3101 O'Donnell St. З причини (I am an American Day Parade) збори відбудуться пізніше як звичайно, щоби члени мали нагоду взяти участь в параді. Проситься всіх членів прийти на час і вирівняти свої вкладки і даток на „Союзівку". Також пригадується, що „Союзовий День" відбудеться 21. вересня в Finish Hall, 703 S. Ponca St. Highlandtown, Baltimore 24. — Г. Шулька, предс.; І. Малко, секр.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Бр. св. О. Николая, від. 369 повідомляє, що звичайні збори відбудуться в неділю, 14. вересня о год. 3:30 по полудні. Проситься всіх членів прибути на час до церковної галі. Маємо деякі справи до вирішення. — М. Куба, секр.

Посмертна Згадка

ІЛЬКО БУЛИК, член від. 123 УНСоюзу Пр. Богородиці помер 8-го серпня. Прожив в Скрентоні 41 років. Родився в селі Пристонь, пов. Жовква, Галичина. Полишив жену Серафину, три дочки, два зяті і три внуки. — В. И. П.

Т. Назар, секр.

Ділимося із Знайомими сумною вісткою, що наш син і брат

ГЕНРИЙ СТЕФАНОВИЧ,

по довгій та тяжкій недузі, помер 16. серпня цього року, проживши 34 рік.

Похорони відбулися з похоронного заведення П. Яреми. Тіло було перенесене до Греко-Католицької Церкви св. Юрія, а потім на St. John's Cemetary, L. I., N. Y.

Горем прибиті
мати Катерина і сестра Бітрис.

Українська Православна Церква Пр. Діви Марії в Ню Брітан, Конн., пошукує

ДЯКОУЧИТЕЛЯ

дириґента і доброго організатора. Місячна платня $200. Зголошуватись на адресу:
St. Mary's Ukrainian Church
54 Winter St., New Britain, Conn.

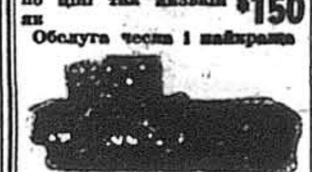
• ДО ВИНАЙМУ •

МЕШКАННЯ в Пассайк, Н. Дж. 5 кімнат, лазничка, II. поверх, парове огрівання, 30 хвилин їзди до Ню Йорку або Нюарку. Голоситися особисто в книгарні 180 Monroe St., або телефонічно від години 6—8 вечором. PRescott 8-1356.

КРАВЕЦЬКИЙ МАЙСТЕР
Володимир Пиць
виконує убрання із найкращих краєвих та англійських матеріялів $75 до $100.
Жіночі костюми $65 до $90.
Вибираєте між сотнями матеріялів, цей,що Вам подобається і фасон, який бажаєте. Виконання на міру із пробами. Для бувших клієнтів із Мюнхена 10% знижка.
CUSTOM TAYLORS
CHICAGO
(DOWNTOWN)
20 East Jackson
4 Floor. Ask for Mr. PYTZ

ТЕПЕР ПОРА ЗАПИСАТИСЯ НА КУРСИ САМОХОД, МЕХАНІКІВ І КУРСИ ЇЗДИ

GR. 7-8951
КУРСИ МЕХАНІКІВ
КУРСИ ЇЗДИ АВТАМИ
Постараємося для Вас про еґзамін Лайсенсу. Наші учні дістають диплом. Помагаємо в одержанню праці. Інструкції в українській і англійській мовах. КУРСИ ДЕННІ, ВЕЧІРНІ і НЕДІЛЬНІ. Інструктори фахівці. Залож. в 1916.
L. TYCHNIEWICZ, директор
METROPOLITAN AUTO SCHOOL
155—2nd Ave., близь. 10th St.
NEW YORK CITY

ІВАН БУНЬКО
УКР. ПОГРЕБНИК
Заряджує погребами по ціні так низькій як $150
Обслуга чесна і найкраща

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 EAST 5th STREET
New York City
Dignified funerals as low as $150.
Tel.: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами
В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку даром.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-25[illegible]

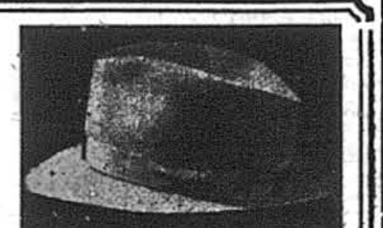
Перевози — місцеві — Далекобіжні
УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО
В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ
335 E. 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — Tel. OR. 3-2484

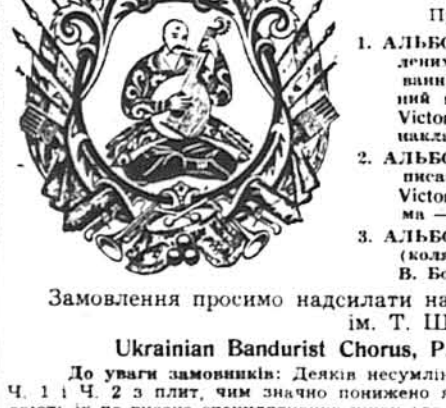
УКРАЇНСЬКІ ФОНОГРАФІЧНІ РЕКОРДИ
Заходіть або пишіть по українські і другі рекорди. Висилаємо рекорди по цілому світі. Пишіть по катальоґ сьогодня.
FOREIGN RECORD EXCHANGE
2219 W. Chicago Avenue (Dpt. "U" Chicago 22, Ill., U.S.A.

УКРАЇНСЬКИЙ САЛОН КРАСИ

„Сюди наші клієнтки скеровують своїх приятельок!"
Властителі: Пелягія Хома, Марія Вайх
MAY'S BEAUTY SALON, Inc.
223 Washington Street, Newark, N. J.
Напроти Bamberger's Dept. Store
Телефон: MA 2-9778

ProcBeautySalon
Український Сальон Краси
166 Second Ave., N. Y. C.
AL. 4-8675 Near 11th Street

Dunley Hat Shop
14 Saint Marks Place
NEW YORK, N. Y.

Великий вибір КАПЕЛЮХІВ на
ОСІННІЙ СЕЗОН
Дальше пригадуємо, що маємо відділ МУЖЕСЬКОЇ ҐАЛЯНТЕРІЇ, а саме: першої якости сорочки, спортові сорочки з короткими рукавами, дощевики, піжами знаної марки: "Jayson", "Fruit of the Loom" і "Reis".
Особливо пропонуємо гарні мужеські найлонові сорочки, що не вимагають прасування.
Просимо зайти і переконатись про високу якість матеріялу та низьку фабричну ціну!
Говоримо по-українськи.
Слухайте наші оголошення по радіо-програмі п. Мельника кожної неділі між 7—8 год. рано на хвилях 1480, (станція WHOM).
Отворено щоденно до 8:30 веч., в п'ятниці і суботи до 10:00.
DUNLEY HAT SHOP
14 ST. MARK'S PLACE (Іст. 8. вул. Bet. 2 — 3 Ave.) NEW YORK, N. Y.

Українська Капеля Бандуристів
ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА
під проводом В. БОЖИКА.
Приймає замовлення на такі платівки:
1. АЛЬБОМ Ч. 1. з 6 великих 12 цалевих плит, вироблених з тривкого матеріялу "Breackresistan" з уживанням оригінальних матриць. Цей альбом записаний в 1950 р., під проводом Г. Китастого в RCA Victor в Шікаґо. Ціна альбома в звязку з другим накладом — 8 дол.
2. АЛЬБОМ Ч. 2. з 6 нормальних 10 цалевих плит записаних в 1951 р., під проводом В. Божика в RCA Victor студії в Монтреалі — Канада. Ціна альбома — 9 дол.
3. АЛЬБОМ Ч. 3. з 4-х нормальних 10 цалевих плит (колядки та щедрівки), записаних під проводом В. Божика в 1952 р. Ціна альбома — 6 дол.

Замовлення просимо надсилати на сталу адресу Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка:
Ukrainian Bandurist Chorus, P. O. Box 119, Detroit 12, Mich.
До уваги замовників: Деякі несумлінні особи без права переграли наші альбоми Ч. 1 і Ч. 2 з плит, чим значно понижено якість їх і, користаючі з нагоди попиту продають їх по високо спекулятивних цінах (до 12 дол. за альбом), в той час, коли ми виробляємо ці плити з оригінальних матриць, які зберігаються при Капелі.
Українці! ! ! Купуйте альбоми Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка тільки в нас, тим самим допомогаючи Капелі в її матеріяльній скруті, Ви назавжди відіб'єте охоту окремим особам наживатись на добрі Капелі.
УПРАВА КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА.

ТАРЗАН, ч. 2912. Спис та ікло.

„Цей тунель такий добрий як і інший", казав Тарзан. „Ми підемо назад, коли вартівники пройдуть. Швидко! Вони близько!"

„Дяка небу, що цей коридор освічений", шептав Вест. „Він загинається направо зараз вперед!".

Коли вони затримались за коліном коридору, Тарзан поглянув назад. „Идемо далі, Весте", він шептав. „Вони йдуть вгору тунелем поза нами!"

„Ми зловлені між двома вогнями", ричав Вест. „Ми не можемо йти назад і ми не можемо йти вперед. Дивись туди!"